

6/8

I tidskriften Liberal Debatt

som alltmer börjar verka rent partiorgan, har sekreterare Olle Dahlén en ledande artikel om folkpartiets läge och ståndpunkt efter valen. Hr Dahlén prisar dem som efter valen prisar folkpartiet och fortsätter: "Andra inlägg förefaller däremot vara utslag av beskäftighet och besserwisser-mentalitet." De som vill att folkpartiet skall kompromissa med regeringen "har tydligen endast kapitulation i tankarna". På detta sätt avfärdas den kritik av folkpartiets deklamationer efter valen som framförts särskilt i Dagens Nyheter. Någon motivering förekommer inte, och någon möjlighet att svara i sak föreligger alltså inte heller.

Däremot kan det vara skäl att slå fast att hr Dahléns framställning är sakligt orik-

tig på en avgörande punkt. Han citerar hr Erlander's yttranden omedelbart efter valen om att ett nytt pensionsförslag skulle utarbetas och att sedan fram på vintern möjligen överläggnin- gar med de andra partierna skulle komma till stånd; därefter angriper han statsministern för bristande vilja till uppgörelse. Nu kan väl inte gärna tidskriften ha gått i press så tidigt att inte hr Dahlén känt till att statsministern och andra socialdemokrater både i riksdagen och i tidskriftsartiklar klart förordat förhandlingar, närmast med folkpartiet, och att det är folkpartiet som gång efter annan uttryckligen sagt nej, slagit igen dörren och reglat den, som hr Erlander med all rätt yttrade i remissdebat- ten för en månad sedan. Den förvanskning av ostridiga fakta som här presenteras är be- klaglig.

Självfallet får den berörda

artikeln instämmande i Svens- ka Dagbladet, som förklarar "att en kapitulation för (läs "en uppgörelse med") socialdemo- kraterna skulle betyda en full- ständig katastrof för partiet med upplösning och massflykt på dess högerflygel". Höger- tidningen uppmanar alltså par- tiet att hålla fast vid sin pen- sionslösning, även om denna i realiteten kommer att innebära en helt negativ hållning i pen- sionsfrågan. Det är rörande att tidningen säger sig vara rädd för att folkpartiet eljest skall förlora till högern. Realiteten är naturligtvis den att man hoppas på att folkpartiet trots allt skall dra till sig en del röster som annars går till socialdemokra- terna och på detta sätt bevara en borgerlig majoritet. Partiet skall, tänker man sig, hindra en socialdemokratisk seger ge- nom att tjänstgöra som lockfä- gel för de mer radikala — det är den funktion som folkpar- tiet, enligt dess ledare hr Ohlin, fyllde vid valen den 1 juni.